

2. Artikel 9.2 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, vilken ingicks den 25 juni 1998 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005, samt artikel 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, ska tolkas så, att

- när ett projekt som omfattas av dessa bestämmelsers tillämpningsområde antas genom lagstiftning ska frågan huruvida lagstiftningen uppfyller villkoren i artikel 1.5 i direktivet i enlighet med nationella processuella regler kunna bli föremål för prövning av ett oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag,
- för det fall en sådan lagstiftning inte kan prövas på det sätt och i den omfattning som anges ovan åligger det samtliga nationella domstolar att inom ramen för sin behörighet utöva den i den föregående strecksatsen nämnda kontrollen och i förekommande fall därvid komma till slutsatsen att de ska underlåta att tillämpa den aktuella lagstiftningen.

(¹) EUT C 153, 4.7.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-284/09) (¹)

(Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Beskattning av utdelning — Utdelning till bolag med säte i landet och till bolag med hemvist i en annan medlemsstat eller i en stat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skillnad i behandling)

(2011/C 362/03)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och B.-R. Killmann)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Blaschke, biträdda av professor A. Kube)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 56 EG och 40 i EES-avtalet — Nationell lagstiftning enligt vilken utdelning som dotterbolag lämnar till moderbolag med säte i landet helt un-

dantas från innehållande av källskatt medan modebolag med säte i en annan medlemsstat eller i en stat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet måste inneha den i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6) fastställda lägsta andelen i dotterbolaget för att detta fullständiga undantag från källskatt ska bli tillämpligt

Domslut

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56.1 EG genom att beskatta utdelning till bolag med hemvist i andra medlemsstater hårdare i ekonomiskt hänseende än utdelning till bolag med säte inom landet, i de fall där det lägsta kapitalinnehavskrav som föreskrivs i artikel 3.1 a i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2003/123/EG av den 22 december 2003, inte är uppfyllt.
2. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 40 i avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att beskatta utdelning till bolag med hemvist i Island och Norge hårdare i ekonomiskt hänseende än utdelning till ett bolag med säte inom landet.
3. Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256 av den 24.10.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Bari (Italien)) — Interedil Srl i likvidation mot Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Mål C-396/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — En underinstans behörighet att hänskjuta en tolkningsfråga till domstolen — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Internationell behörighet — Platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns — Flyttning av det stadgeenliga sätet till en annan medlemsstat — Begreppet driftställe)

(2011/C 362/04)

Rättegångspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Bari